

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010028
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci odsúdeného L. X., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného L. X. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 28.02.2020, sp. zn. 4Pp/2/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 30. apríla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného L. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného L. X. (ďalej len „odsúdený“) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/85/2017 zo dňa 11.12.2017.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z výpovede zástupcu ÚVTOS a hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce bolo preukázané, že odsúdený od 19.09.2017 do 19.03.2018 vykonával trest odňatia slobody uložený Okresným súdom Levice sp. zn. 3T/189/2015 v trvaní 18 mesiacov a od 19.03.2018 vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/85/2017 zo dňa 11.12.2017 v trvaní 36 mesiacov, ktorého predpokladaný koniec je 18.03.2021. Dňa 03.10.2017 bol premiestnený z ÚVV a ÚVTOS Nitra do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou za účelom výkonu trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde v jeho správaní boli zaznamenané nedostatky, pracovná morálka bola na dobrej úrovni, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Dňa 13.02.2018 bol premiestnený do ÚVTOS Želiezovce po tom, ako mu bol určený spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol umiestnený do diferenciačnej skupiny B, pričom stanovené ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného plnia priebežne vo všetkých oblastiach. Do aktivít pedagogického pôsobenia zameraných na protidrogovú tematiku sa zapája, v individuálnej práci sa podarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov zboru plní, konfliktné situácie medzi odsúdenými nevyvoláva, voľný čas trávi sledovaním televíznych programov, počúva rozhlas, hrá spoločenské hry, organizuje život na oddiele, zapája sa do aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti, jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni a zapája sa aj do výkonu činností súvisiacich so všeobecným rozvojom jeho osobnosti zameraných na udržiavanie čistoty ubytovacích priestorov, bol disciplinárne odmenený 4-krát, potrestaný nebol. Písomný kontakt udržiava s družkou a dcérou. Vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti, absenciu trvalého zamestnania, nízke dosiahnuté vzdelanie a užívanie návykových látok pred výkonom trestu je riziko sociálneho zlyhania stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá, preto odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie podľa hodnotenia riaditeľa ústavu čiastočne a jeho podmienčné prepustenie odporúča s dohľadom. Súd I. stupňa z odpisu registra trestov zistil, že odsúdený sa 16-krát dostal

do rozporu s Trestným zákonom, z toho v 2 prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený, v 8 prípadoch bol trest vzhľadom na uloženie súhrnného trestu zrušený a v jednom prípade išlo o odsúdenie cudzozemským súdom; naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/93/2018 zo dňa 13.08.2018 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, 3 písmeno b/ a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/85/2017. Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu, čiastočne aj jednu materiálnu, keďže počas výkonu trestu preukázal polepšenie, avšak skutočnosť, že odsúdený pod dohľadom štátnych orgánov v uzavretom prostredí sa správa slušne, plní si povinnosti a dodržiava stanovené normy, automaticky neznamená splnenie podmienky na podmiennečné prepustenie. U odsúdeného dospel k záveru, že nespĺnil ďalšiu materiálnu podmienku, a to očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život, keďže sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti najmä majetkového charakteru, za ktorú mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody a trestnej činnosti sa dopúšťal aj na území iného členského štátu EÚ, a to počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu Okresným súdom Levice sp. zn. 0T/9/2013. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, intenzitu jej páchania a skutočnosť, že výkon trestu odňatia slobody nemá na odsúdeného taký kladný vplyv, že bude na slobode viesť riadny život, dospel súd I. stupňa k záveru, že je potrebné, aby odsúdený vykonal uložený trest, a preto žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú dodatočne aj písomne odôvodnil. Uviedol, že súd I. stupňa sa dostatočne nevysporiadal s jeho žiadosťou, keďže jeho hodnotenie z ÚVTOS, kde vykonáva trest odňatia slobody, bolo kladné, dlhodobo si svojím prístupom vytvára podmienky na jeho možné prepustenie, pričom citoval vyjadrenia pracovníkov ústavu, ktorý s ním prichádzajú do kontaktu, v tom zmysle, že v individuálnej práci s ním sa podarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii, že napriek tomu, že sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti, k jej páchaniu aktuálne prezentuje kritický postoj, jeho aktivita pri plnení stanovených cieľov programu zaobchádzania je na požadovanej úrovni. Ako hlavný motivačný dôvod uviedol, že cíti povinnosť pomáhať svojej rodine a starať sa o ňu (o jeho osemročnú dcéru sa stará jeho chorá matka). Je názoru, že je znevýhodnený, ak nie priamo diskriminovaný, nakoľko sa nachádza v strednom stupni stráženia a tam sú poväčšine viackrát súdne trestané osoby. Uznal, že síce i on mal viackrát streť so zákonom, no radikálne prehodnotil svoj rebríček hodnôt, čo chce v budúcnosti dokázať svojím spôsobom života. Nesúhlasil tiež s konštatovaním súdu I. stupňa, že skutočnosť, že pod dohľadom štátnych orgánov v uzavretom prostredí sa správa slušne, plní si povinnosti a dodržiava stanovené normy, automaticky neznamená splnenie podmienky na podmiennečné prepustenie - keďže nebral do úvahy vyjadrenie riaditeľa ústavu, ktorý odporúčal jeho prepustenie s dohľadom, zároveň mal za to, že v taktom prípade by mal motivačný prvok v kontrole probačným pracovníkom. Žiadal, aby súd znovu prehodnotil jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie a kladne mu vyhovel.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, sú opodstatnené, a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného zákona, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje. K úvahám súdu I. stupňa krajský súd dopĺňa, že z ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že vykonal zákonom stanovenú dobu z uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu sa trest vykonáva. Výkon zákonom stanovenej doby uloženého trestu a v súčasnosti pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje pre záver o splnení zákonných podmienok na jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a

nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať z hodnotenia jeho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu. Súd v posudzovanom prípade prihliadol na všetky okolnosti, ktoré mali význam pre rozhodnutie o tom, či boli splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd poukazuje na to, že odsúdený sa opakovane a časovo kontinuálne dopúšťa trestnej činnosti majetkového charakteru, a to aj v prípadoch, keď mu plynie skúšobná doba za predchádzajúcu trestnú činnosť, trestnej činnosti sa dopúšťa aj na území cudzieho štátu a aj krajský súd je toho názoru, že na odsúdeného možno hľadiť ako na recidivistu. Preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím, aby naňho tak naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, pretože nie sú splnené obe materiálne podmienky určené ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.